

TALMUD TORA

תורה / תורה

Haftanın Peraşası : Şelah Leha

Dani eliyle nar ve incirleri işaret ederken, “Meyvelere bak ne kadar da büyükler” dedi ve ekledi, “Vay canına şu üzüm salkımlarına bir baksana ne kadarda bereketliler!”

Dina hemen söze girerek, “Sanırım bunlar Erets Yisrael’e ait meyveler” diye tahminde bulundu. “Bunları Erets Yisrael’e gönderilen casuslar getirmiş olmalı” dedi.

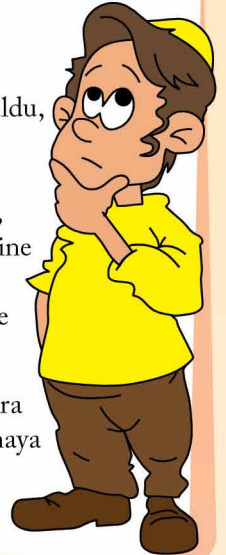
Sonra Dina çevredeki kadınlardan birinin yanına giderek ona, “Çok affedersiniz ama buradaki herkes neden ağlıyor?” diye sordu. “Şuraya baksanıza ne güzel meyveler.”

Kadın atkısıyla gözlerini sildi ve cevap verdi: “Burada çölde, hepimiz göklerden yağın mucizevi yiyecek ‘Man’ ile karnımızı doyuruyoruz, hiçbir geçim sıkıntımız da yok. Durum böyle olunca, Tora öğrenimine de rahatlıkla zaman ayırabiliyoruz. Fakat Erets Yisrael’e gireceğimizde, toprağı çalışmak ve geçimimizi kazanmak zorunda olacağız. Peki ya, ne zaman Tora öğreneceğimizi hiç düşündün mü?!”

Dani, “Herkesin neden bu kadar üzgün olduğunu şimdi anlıyorum” diye fısıldadı ve “Belki de çölde kalmak çok daha iyi” diye düşündü.

Sonra birden halkı sakinleştirmek çabasında olan Kalev’in sesi duyuldu, “Sevgili Kardeşlerim! Lütfen Tanrı’nın bize verdiği, Erets Yisrael’e girme emrini hatırlayın! Tanrı bizlerden, sadece oturup Tora’yı öğrenmemizi değil, Tora ile yaşamamızı istemiştir. Diğer bir deyişle, dünyevi işlerle meşgul olduğumuz sürece, Tora’nın emirlerini de yerine getirebilmek için fırsatımız olabilir. Artık ağlamayın, gelin hep birlikte Tanrı’nın emirlerine kulak verelim ve Erets Yisrael’e girmeye hak kazanalım.”

Dani ve Dina heyecanla Erets Yisrael’e doğru yürüdüler. Sonra bir ara arkalarına baktıklarında ise, halkın hala üzüntü içinde oturup, ağlamaya devam ettiklerini gördüler.

Erets Yisrael Yolunda

Rambam'a ve onun sahip olduğu bilgeliğe duyulan takdir arttıkça, ona karşı olan düşmanlık da artıyordu. Her fırsatta ona atılmaya çalışan iftiralar korkutucuydu. Fakat Tanrı her zaman onun onunlaydı ve onu kötülöklere karşı koruyordu.

Fas'ta karşılaştığı düşmanlıktan sonra Rambam, yaşadığı yerden ayrılmaya karar verdi. Kutsal topraklara, Erets Yisrael'e gitmek üzere gemi ile yola koyuldu.

Hava güzeldi. Yıldızlar geceyi aydınlatıyordu. Gemi kaptanı, güvenli ve sorunsuz bir yolculuk olacağını duyurmuştu. Ancak tam 6 gün sonra hava şartları değişti. Önce şiddetli rüzgarlar esti, sonra denizin dalgaları yükseldi. Ve işte gemi güçlü bir fırtınanın tam ortasında kalmıştı.

Yolcular, geminin bu şiddetli fırtınaya dayanamayacağını, denizin ortasında öleceklerini düşünüyorlardı.

Buna karşın Rambam, umudunu kaybetmedi ve içtenlikle dua etti: "Yaratıcı Tanrı, lütfen bu geminin yolcularını koru ve sağlıklı Kutsal Ülkene varmaya hak kazanalım."

Ayrıca Rambam şöyle bir adakta bulundu: "Eğer bu fırtınadan sağlıklı kurtulursak, fırtınanın yaşandığı bu günü kendime ve aileme bir oruç günü olarak belirleyeceğiz. Ve özellikle bu günde, Tora ve Mitsvalar konusunda güçlenmeye çalışacağım."

Rambam'ın duası kabul gördü. Fırtına dindi ve gemi normal şartlar altında yolculuğuna devam etti. Bir ay sonra gemi, Akko limanına ulaştı ve gemideki yolcular büyük bir heyecanla ilk defa kutsal topraklara ayak bastılar.

Rambam, bu mutlu anında bir adak daha adadı ve kendi kendine şöyle dedi, "Bugün Erets Yisrael'e ayak basmaya hak kazandık; bugün hayatımın tüm günleri boyunca, benim ve ailem için neşeli ve mutlu bir gün olarak hatırlanılacak."

Erets Yisrael'de Rambam'ı sevgiyle karşıladılar ve o dönemde Akko'da yaşayan az sayıdaki Yahudiler Rambam'ı karşılamak üzere limana geldiler. Rambam beş ay boyunca Akko'da yaşadıkdan sonra, kutsal mekanları ziyaret etmek için Yeruşalayim ve Hevron'a gitti.

Ancak, Rambam uzun süre Erets Yisrael'de yaşamadı. Tekrar yollara düştü ve Mısır'a gitti. Bu durum onda büyük bir üzüntü yarattı. Ölümünden sonra, Rambam'ın cenazesi Erets Yisrael'e getirildi ve Tiberya'da gömüldü.

Pozitif Mitsvalar

Devarim 15:20 “Hamurunuzun başını *Hala* altında bir bağış olarak ayırın.”

İnsanın en temel gıdası ekmektir.

Tora bize pişirilmek üzere hazırlanan hamurun bir kısmını ayırarak Koen'lere verilmesini emreder.

Tanrı, bize verdiği bu mitsva ile en basit ve temel bir gıdaya bile kutsiyet kazandırılabileceğini gösterir.

Şabat için annelerimiz Hala ekmeği pişiriyorlar mı? Eğer evetse, ekmek hamurunun bir kısmını ayırarak bu mitsvayı yerine getirebilirsiniz.

Günümüzde Bet Amikdaş olmadığı ve Koen'lerin Bet Amikdaş'ta hizmet verememelerinden dolayı, ayrılan parça onlara verilmez. Fakat, hamurun bir kısmının ayrılması hala kutsal bir görev sayılır ve yerine getirilmelidir.

Ayrılan ekmeğin ne yapılacağı, hangi berahanın söyleneceği ile ilgili ayrıca kurallar da mevcuttur. Bu kurallar öğrenilmeli ve uygulanmalıdır.

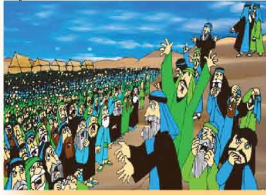
Bu mitsva özellikle bayanları ilgilendiren ve eve bereket getiren bir mitsvadır.

Resimli Peraş

Çıktılar ve Ülke'yi araştırdılar...
Eřkol vadisine kadar geldiler ve oradan
üzerinde üzüm salkımı ile birlikte bir asma dalı
keserek onu çifte sırtta üstünde taşıdılar.
Ayrıca narlardan ve incirlerden de aldılar.
(Şelah Leha 13: 21-23))

Bene Yisrael araştırmış oldukları Ülke hakkında
ileri geri konuşmaya başladılar... Tüm cemaat
sesini yükseltip sızlandı. Halk o gece ağladı.
(Şelah Leha 13: 32-33, 14:1)

Ülke'nin ekmeğinden yediğinzizde, Tanrı Adına
bir bağış ayırmalısınız. (Şelah Leha 15: 16)

Bene Yisrael çöldeyken Şabat günü odun toplayan bir
adam gördüler. (Şelah Leha 15: 32)

Bene Yisrael'e konuş ve onlara söyle, nesiller boyunca
kendileri için giysilerinin köşelerine tsitsit
yapsınlar. (Şelah Leha 15: 38)